

Bibliothèque Ukrainienne Symon Petlura à Paris *Українська Бібліотека імені С. Петлюри в Парижі*

ДЛЯ ЛИСТІВ:

24, RUE DE LA GLACIÈRE,
PARIS XIII.
FRANCE.

ДОПОМОЖІТЬ БІБЛІОТЕЦІ

КНИЖКОЮ, ПОЖЕРТВОЮ І

ПРИХИЛІТЬ ДО ТОГО ІНШИХ

ДЛЯ ГРОШЕЙ:

Paris C/C 836906
Bibliothèque Ukrainienne
Symon Petlura
24, rue de la Glacière,
Paris (13)

Інформаційний Бюлетень ч. 2 (5)

Грудень 1960

З НОВИМ 1961-им РОКОМ

i

РІЗДВЯНИМИ СВЯТАМИ

вітає Рада Бібліотеки всіх Членів Ради Б-ки, її Представників в Європі і по-за нею, всіх Прихильників і Жертводавців, як також усе українське громадянство, в розсіянню суцше, та бажає всього найкращого.

† КИРИЛО МИКОЛАЙЧУК

Ще одного удару зазнала Рада Бібліотеки, втративши свого скарбника — Кирила Миколайчука. 1959 і 1960 роки були позначені болючими втратами для Бібліотеки: Іван Рудичів, фундатор її і довголітній бібліотекар, Григорій Довженко, заступник покійного Ів. Рудичева і відданий справам Бібліотеки до самого кінця свого життя, далі професор Михайло Вегухів, заступник Голови Ради Бібліотеки, потім професор Олександр Шульгин, фундатор Бібліотеки, і врешті Кирило Миколайчук, її скарбник.

Кирило Миколайчук народився 9 червня 1888 року в с. Перегонівці на Уманщині. Він був тим, чим повинен бути член Ради Бібліотеки ім. С. Петлюри. Без самореклами, без голословних декларацій він був, як що так можна висловитися, органічним петлюрівцем. Виїхавши з України у складі славної капели незабутнього Олександра Кошиця, будучи скромним учасником величезних успіхів тої капели в Європі, Кирило Миколайчук залишається у Франції, де продовжує нести далі у світ красу української землі — нашу пісню. Поміж іншим, Кирило Миколайчук був одним із тих капелян, які, ще за життя Покійного Отамана, замовили у Швейцарії і подарували Симонові Петлюри годинник, на якому, замість цифр, були поставлені літери: СИМОН ПЕТЛЮРА. Тих літер — дванадцять і ні одна з них не повторюється.

Той годинник перебуває зараз у власності родини Покійного Отамана в Сполучених Штатах Америки.

По війні 1939-1945 років Кирило Миколайчук приступає ближче до праці в Бібліотеці, ставши членом її Ради. А коли Григорій Довженко, перебуваючи в Абондані, вже не міг виконувати своїх функцій, Кирило Миколайчук стає скарбником Бібліотеки і з властивою йому енергією, із завжди добрим настроєм взявся разом з іншими членами Ради за справу піднесення діяльності Бібліотеки. Протягом років він віддавав свій хист, свій час і свої зусилля любій йому справі — справі Бібліотеки. І робив він те все з такою характерною для нього ласкавою усмішкою, з такою делікатністю і чемністю відносно людей, що притягував до себе симпатії і повагу усіх, хто його знав.

Він вийшов на Захід із піснею і глибокою непереможною любов'ю до рідної землі. Ціле своє життя він ніс у серці своєму ту любов і з піснею кінчив своє життя, бо помер 14-го Серпня 1960 року раптово після урочистостей посвячення Громадського Будинку у Везін-Шалеті, в департаменті Люаре. Там його і було поховано.

Рада Бібліотеки, складаючи щире співчуття родичам Покійного, глибоко відчуває болючу втрату цінного співробітника, доброго друга і відданого патріота. Вічна йому пам'ять.

ТОВАРИСТВО ДОБРОДІВ БІБЛІОТЕКИ

В минулому числі нашого Бюлетеню ми торкнулися справи заснування Товариства Добродіїв Бібліотеки ім. Симона Петлюри в Парижі. Тепер конкретно повертаємося до цієї справи.

Як усім відомо, Бібліотека ім. Симона Петлюри в Парижі є установою, яка своїх матеріальних фондів не має, а може жити лише на пожертви і добру волю всієї української спільноти, що перебуває у вільному світі. Українське громадянство не забуває про неї. Доказом ті звіти про пожертви, які ми друкуємо в наших бюлетенях. Але ті пожертви спорадичні, за винятком невеликої постійної дотації від Центрального Комітету Вшанування Пам'яті С. Петлюри в США. Рада Бібліотеки розвиває її діяльність відповідно тим засобам, які вона посідає в наслідок жертвенності українського громадянства. І це завдяки цій жертвенності вдалося протягом двох років ремонтувати помешкання, привести до ладу устаткування, оплатити адміністративні видатки і довести книжковий фонд майже до восьми тисяч назв.

Але цього всього ще замало. Хоч і вдалося Раді Бібліотеки придбати кілька цінних видань, оперуючи своїми скромними фінансами, однак, перебуваючи в Парижі, в цьому центрі знахідок і можливостей, Рада відчуває, що розвиткові Бібліотеки є межа, через яку вона далі перейти не може.

Розвиток Бібліотеки вимагає сталої підтримки і то всього українського громадянства. Щоб вона могла функціонувати більш менш нормально, самий скромний її бюджет мав би вносити яких 450-500 доларів місячно, а Бібліотека живе лише на випадкові пожертви, які далеко не задовольняють її насущні потреби.

Ставлячи собі за мету, згідно із статутом і згідно із своїми намірами — поставити Бібліотеку на належну височінь її ролі, як національно - культурної установи в Парижі — Рада Бібліотеки вирішила висунути ідею створення Товариства Добродіїв Бібліотеки ім. С. Петлюри. Що таке, на думку Ради Бібліотеки, Добродіїв Бібліотеки?

Добродій Бібліотеки — це є або окрема особа, або організація, або установа, або промислове чи інше прибуткове підприємство, банк, чи асекураційне товариство, яке чи яка зобов'язеться регулярно (щорічно чи що місячно) вносити до Ради Бібліотеки сталу пожертву, в залежності від її фінансових можливостей, але не менше, як 100 нових франків, або 20 доларів, або 10 англійських фунтів (на рік чи на місяць). Рада Бібліотеки певна, що у цілому вільному світі знайдеться достатня кількість українських промадян, які вже організували своє приватне життя і які можуть постійно вносити свій даток на фонд Бібліотеки. Ставши Добродієм Бібліотеки, тим самим вони спричиняться до здійснення історичної ролі і завдання Бібліотеки ім. Симона Петлюри в Парижі.

Кожний Добродій Бібліотеки, чи то буде окрема особа, чи організація, підприємство чи інша інституція — зголосивши висоту свою датку, отримавши від Ради Бібліотеки номінальну мистецьки виконану грамоту.

Не є важним, де і в якій країні перебуватиме цей Добродій Бібліотеки, не є важною так само і висота його датку, важним є те, що Бібліотека ім. Симона Петлюри, цей пам'ятник нашому Патронові, буде забезпеченою і виконає своє історичне завдання.

Ми знаємо, що українці у світі мають багато зобов'язань, як місцевого, так і загально - національного характеру, але ми певні, що ще одне зобов'язання, особливо відносно Бібліотеки ім. С. Петлюри в Парижі, не тільки не порушить їхньої фінансової рівноваги, а навпаки тій рівновазі надасть значіння і вартості, бо цей постійний даток на Бібліотеку — це є морально - національна вартість, це свого роду акція, атестат національної зрілості, диплом національної свідомості.

Навколо величного імені Симона Петлюри повинні стати ймення усіх тих, хто творив, творить і буде творити пам'ятник Симонові Петлюрі, яким є Бібліотека його імені в Парижі.

ПРОФЕСОР ЮРІЙ ШЕРЕХ-ШЕВЕЛЬОВ — Заступник Голови Ради Бібліотеки

На засіданні Ради Бібліотеки 13 Вересня 1960 року одноголосно ухвалено просити проф. Юрія Шереха - Шевельова, Голову Української Вільної Академії Наук у США, взяти на себе обов'язки Заступника Голови Ради Бібліотеки ім. С. Петлюри в Парижі, обов'язки, які повнив його попередник проф. Михайло Ветухів.

Листом з 15 Жовтня 1960 року проф. Юрій Шерех - Шевельов повідомив, що він дякує Раді за це обрання і у міру своїх спроможностей з радістю буде працювати для Бібліотеки.

Повідомляючи про це українське громадянство, Рада Бібліотеки бажає проф. Юрієві Шереху-Шевельову успіхів в його обов'язках.

НОВИЙ СКАРБНИК БІБЛІОТЕКИ.

На своєму засіданні з 13-го Вересня 1960 року Рада Бібліотеки, по смерті п. Кирила Миколайчука, обрала на пост Скарбника Бібліотеки п. Івана Горайна, фундатора Бібліотеки і члена Ради. Тому Рада Бібліотеки просить надалі надсилати

всі пожертви і листування в грошевих справах на адресу:

M. J. Horain
6. Rue Gustave Rouanet
Paris 18^e.

ЦІННІ ДАРИ ДЛЯ БІБЛІОТЕКИ

— Пані Лідія Шульгинова, покидаючи Париж, передала велику кількість книжок, журналів і публікацій, які належали Покійному проф. Олександрові Шульгинові, що помер у Березні 1960 року Серед пожертвованих книжок і журналів є дуже багато рідких видань, які збільшили книжковий фонд Бібліотеки. На цім місці Рада Бібліотеки складає щиру подяку Шановній Пані Лідії Шульгиновій за цей подарунок.

— п. Каленик Лисюк, знаний діяч у США, прислав до Бібліотеки величезний альбом фотографій, кількість яких із раніше присланими виносить 727 екземплярів. В цьому числі: фотокопії старовинних мап України, різних документів, що торкаються історії України давніх і недавніх часів. Ця надзвичайно цінна збірка збагатила музейний фонд Бібліотеки.

Цим шляхом Рада Бібліотеки складає п. Каленикові Лисюку свою щиру подяку.

ФІЛІЯ БІБЛІОТЕКИ ІМ. С. ПЕТЛЮРИ в Аргентині

Заходами українського патріотичного громадянства в Аргентині зорганізовано і відкрито в Сен-Андрес біля Буенос Айреса філію Паризької Бібліотеки, яка розпочала свою працю.

Вже закаталоговано понад 1.500 книжок, які є до розпорядження українського громадянства. Поступають все нові пожертви різними матеріалами.

Ця Бібліотека відчинена щодня. Її адреса:

Biblioteca Ukrainiana Simon Petlura
Av. J. M. Campos 556
San Andres
Buenos-Aires — ARGENTINA.

Рада Бібліотеки в Парижі щиро вітає Дирекцію нашої Філії в Аргентині, бажає розвитку і успіху в її національній праці, а українське громадянство просить підтримати нашу нову культурну установу — Бібліотеку ім. С. Петлюри в Аргентині.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ.

В минулому числі Бюлетеню, в замітці про лист Пана Отамана Симона Петлюри з 1923 року було помилково зазначено, що цей лист був адресований до Пані Єлисавети Прокопович. Отже лист цей був адресований до вдови по генштабу генералові Євгенові Мешковському — Єлисавети Мешковської, яка в той час перебувала добровільно в

таборі інтренованих в Щепіорні, разом з вояками і старшинами Армії УНР.

Значно пізніше Пані Єлисавета Мешковська стала дружиною п. Вячеслава Прокоповича, тодішнього Прем'єр - Міністра Уряду УНР на чужині.

Просимо ласкаво вибачити нам за цю невеличку помилку.

ГРОШЕВІ ПОЖЕРТВИ поступили від:

п. Степана Ониська (Сошо, Франція) — 10 н. фр., п. Т. Пархоменка (Франція) — 10 н. фр., п. Івана Боганця (Париж) — 50 н. фр., п. д-ра Біського (Франція) — 50 н. фр., п. інж. Юськевича (Ніца) — 5 н. фр., п. О. Бойка (Париж) — 10 н. фр., п. П. Гринюка (Моншанен-ле-Мін, Франція) — 10 н. фр., п. Токайла (Гренобль) — 5 н. фр., п. Ларіончука (Ліон) — 3 н. фр., п. Івана Мельника (Франція) — 5 н. фр., п. Петра Безручко (Альгранж, Франція) — 100 н. фр., п. Івана Охмак (Везін - Шалет, Франція) збірка — 56 н. фр., п. Колач — 47 н. фр., п. Гнідашевського (Труа) збірка — 23 н. фр., п. М. Грушецького (Париж) збірка — 110 н. фр., п. А. Гришина (Домбаль) — 10 н. фр., п. В. Калениченка (Вільрю) збірка — 50 н. фр., п. Тарнавського (Омекур) — 10 н. фр., Філії Т-ва б. Вояків Армії УНР в Везін-Шалет, замість квітів на могилу св. п. полк. Ю. Гербанівського, згідно із його заповітом, — 100 н. фр., п. К. (Париж) — 10 н. фр., п. В. Драля (Лондон) — 1

дол., п. Тарасюка (Лондон) — 5 н. фр., Головної Управи Фронту С. Петлюри в Англії (збірку перевели: п. М. Кошук, п. Шуліковський, п. П. Гнатюк, п. О. Кузнеців, п. Г. Добжанський) — 204 н. фр., 33 сан., — п. Уповноваженого Б-ки в Австрії п. Тарко (збірку перевели: п. Тарко, п. Турушанко, п-от. Ковалюк, п-от. Дашківський) — 188 н. фр., — Центрального Комітету вшанування пам'яті С. Петлюри в США — 714 н. фр., В-ва «Тризуб» (Нью Йорк) — 24 н. фр., п-от. М. Явдася (США) — 47 н. фр., п. Семена Веремчука (Бофало) — 1 дол., п. Петра Бондаренка (Бофало) — 2 дол., п. Константина Бульби (Бофало) — 2 дол., п. Петра Макухи (Бофало) — 2 дол., Українського Робітничого Союзу (Скрантон США) — 25 дол., п. П. Тулицького (США) — 2 дол.

Всім жертводавцям Рада Бібліотеки щиро дякує.

НОВІ ПРИДБАННЯ БІБЛІОТЕКИ.

Бібліотека отримала дер книжками і різними матеріялами від:

п. П. С. (Англія) — 13 кн. і 5 журналів; ЧСВВ (Рим) — 4 кн.; Вид. «Гомін України» — 1 кн.; Укр. Філателістичної Б-ки (США) — 1 кн.; Вид. «Вісник» (Нью-Йорк) — 1 кн.; Інститута вивчення СС-СР (Мюнхен) — 3 кн.; В-ва «Віра й Культура» (Вінніпер) — 1 кн.; Союзу Укр. я В.-Британії (Лондон) — 1 брошура; п. Ю. Лісового (Англія) — 4 кн.; В-ва «Українські Вісті» (Німеччина) — 1 кн.; п-от. Б. Арійчука (Буенос-Айрес) — 1 кн.; п. Чаплинського - Сасс (Німеччина) 1 кн.; Укр. Кред. Кооперативи «Відродження» (Буенос - Айрес) — 1 кн.; п. А. Курдидика (Торонто) — 5 кн., 3 журнали і різні матеріяли; В-ва «Говерля» (Нью-Йорк) — 1 кн.; Укр.-Канадський Легіон, відділ 360 в Торонто — 3 журнали і різні матеріяли; п. Ю. Семенка (Мюнхен) — різні часописи; п. Гаврилка (Париж) — 9 кн. і 9 журналів; В-ва «Культура» (Париж) — 2 кн.; Інституту Дослідів Волині (Вінніпер) — 9 кн. і 2 фото; французького В-ва «Схід і Захід» (Париж) — 1 кн.; п. Г. Мироненка (Дітройт) 1 кн. і 1 фото; п. В. Могилівського (Париж) — 4 фото (побут українців на Корсиці); п. М. Дорожинського (Гренобль, Франція) — 1 кн.; п. І. Вергуна (Сен-Діз'є, Франція) — 3 фотокопії з оригіналу Ремської коронаційної Євангелії — окремі листки; п. П. Роека (Торонто) — 1 кн.; д-ра О. Соколишина (США) — 1 кн.; п. о. М. Явдася (США) — 1 кн.; п. М. Лавренка (Буенос-Айрес) — 3 кн.; п. В. Філоновича (США) — фото, бюлетені та різні матеріяли; п. Грушецького (Париж) — 1 кн. і 3 журнали; п. Гинтюка (Париж) — 30 кн. і 5 журналів; Легіону С. Петлюри в Сідней (Австралія) — 3 фото і різні матеріяли; п. Л. Ермолаєва (Бофало) — 1 кн. і 3 журнали; п. С. Бордюгівського (Париж) — 15 журналів; Об'єднання Мистців Українців в Америці —

різні матеріяли; НТШ (Сарсель, Франція) — 1 карта Галичини; п.-о. Прокопова (Ам'єн, Франція) — 1 кн.; В-ва «Українець» (Париж) — 2 кн.; п. Скрипці (Париж) — 3 кн. і 2 карти; п. Романовського (Париж) — 15 кн.; Архиепископа Є. Бачинського (Швейцарія) — 44 кн., 75 журналів, Вістник СВУ за 1917 р. і різні матеріяли; Генерального Церк. Управління УАПЦ в Бразилії — 2 кн. та 2 журнали; УВАН (Вінніпер) — 3 кн.; УВАН (Нью-Йорк) — 1 кн.; Укр. Технічного Інституту (Нью-Йорк) — 15 кн., 14 журналів, 1 фотографію та різні документи; Балтімурського відділу УККА — 1 кн.; Пані Г. Мазуренко (Лондон) — 1 кн.; п. Івашури (Зальцбург) — різні матеріяли; п. Лопатько (Лондон) — 5 кн.; Поммерольської Філії Союзу Укр. в Бельгії — 2 кн.; п. І. Вонархи-Варнака (Франція) — 12 кн. та 4 журнали; п. Уповноваженого Бібліотеки в Австрії — 1 кн. та 1 карту; В-ва «Свобода» (США) — 1 кн.; В-ва «Тризуб» (Нью-Йорк) — 4 кн.; п. І. Ухива (Аргентина) — 6 кн.; Філії Т-ва б. Вояків Армії УНР в Оден-ле-Тіп, упов. п. Калениченка (Франція) — 70 кн. та 7 журналів; п. Зубенка (Париж) — 1 кн. та 1 фотографію; Пані Лідії Шульгин (Париж) — 507 кн., 643 різних журналів, бюлетенів та велику кількість архівних матеріялів; п. П. Литвиненка (Везін-Шалет, Франція) — 1 документ; Української Служби (Вінніпер) — 1 кн.; п. проф. П. Шумовського та Панства Горайн (Париж) — 57 різних журналів; п. Борейка (Париж) — 19 кн.; п. Василевського (Пюто, Франція) — 6 кн. і 1 журнал; п. Якова Поліщука (Париж) — 1 кн.

Всім жертводавцям Рада Бібліотеки щиро дякує.

БІБЛІОТЕКА ОДЕРЖУЄ ЧАСОПИСИ І ЖУРНАЛИ

(продовження з попереднього числа):

Бібліотека одержує часописи і журнали (продовження з попереднього числа):

«Казак» (Неї, Франція), «Українець в Австралії» (Кобурґ), «Бюлетень Т-ва Прих. УНР в Міннеаполісі» (США), «За Синім Океаном» (Нью-

Йорк), «Смолоскип» Балтіморе, США), «Балтімурські Вісті УККА» (США), «Голос Комбатанта ОБВ-УА» (Нью-Йорк), «The Ukrainian Record» (Edmonton, USA); «Trident» (Chicago), «Le Syndicaliste Exile» (Paris).